

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Iași**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Iași

Str. Anastasie Panu, nr. 26,

Iași, CP 700025

Tel : 0232 21 33 32

Fax : 0232 21 98 99

E-mail :

registratura.generalais@anaf.ro

DECIZIA NR. 5236/17.03.2017

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. Y S.R.L. Bacău,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice sub
nr.BCG_REG....., iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice Iași sub nr.ISR_REG/.....

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău- Serviciu Colectare și Executare Silită Persoane Juridice, prin adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG/....., asupra contestației formulate de **S.C. YS.R.L. Bacău**, cu domiciliul fiscal în municipiul Bacău, strada Alecu Russo, nr.26, județul Bacău, cod de identificare fiscală RO, număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Bacău, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău.

Suma contestată este în valoare de **S lei**, reprezentând accesorii, respectiv:

- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;
- S lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul Manolache Cristinel, în calitate de administrator al societății și poartă amprenta ștampilei societății în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv data de 13.10.2016, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă în copie la dosarul cauzei, și data depunerii contestației, respectiv 25.10.2016, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău sub nr.BCG_REG.....

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.268,

art.269, art.270 alin.(1) și art. 272 alin.(1) și alin.(2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I.S.C. YS.R.L. Bacău prin contestația nr. 20/21.10.2016 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, sub nr. BCG_REG/a.j./....., precizează că formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii în sumă totală de **S lei**, reprezentând:

S – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;

- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;

-S lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

S lei – accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator,

din care, cu adresa nr., transmisă organului de soluționare prin e-mail, **S.C. YS.R.L. Bacău** menționează că contestă doar accesoriile aferente Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr., și anume suma de **S lei**, reprezentând:

- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;

-S lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Petenta aduce următoarele argumente:

Precizează că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. a fost emisă în condiții de nelegalitate și netemeinicie în condițiile în care invocă prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, abrogată prin art. 354 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Mai precizează că documentul prin care s-a individualizat suma de plată înscrisă în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 188674 din 10.10.2016 este Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, Activitatea de Inspecție Fiscală, în care au fost invocate prevederile Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în totală contradicție cu invocările cuprinse în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Mai precizează că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. este emisă fără respectarea prevederilor art. 46 alin.(2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și

completările ulterioare care prevede că: „(2) *Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:*

[...]

e) *motivele de fapt;*”

Menționează că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. nu cuprinde nicio motivare, nu precizează concret în ce constă cuantumul sumei datorate, ci menționează un act administrativ fiscal, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr.

Mai menționează că enunțarea cu titlu de certitudine, dar în abstract a acestor sume datorate nu este în concordanță cu cerințele legale imperative, neputând fi acceptată în lipsa unor elemente necesare și suficiente pentru concretizarea debitelor nelegale puse în sarcina societății.

Contestatorul invocă art. 31 alin.(1) și (2) din Constituția României precizând că dreptul la informație trebuie respectat în raporturile juridice care se stabilesc între autoritățile publice și cei cărora li se adresează actele emise de acestea, în sensul motivării oricărui act administrativ.

Precizează că motivarea actelor administrative reprezintă o condiție de valabilitate a acestora, emitentului unui astfel de act revenindu-i obligația de a indica fără echivoc elementele de drept și de fapt care au stat la baza soluției adoptate, pentru a putea fi cunoscute de destinatar și în funcție de care să-și poată formula eventuale apărări, dar și pentru ca instanța de judecată să poată exercita un control efectiv al legalității actului.

Mai precizează că cerința motivării corespunzătoare a actelor administrative, cu indicarea motivelor de fapt și de drept pentru care au fost adoptate, se regăsește și în Recomandarea (2007)7 a Comitetului de Miniștri (art. 17 pct. 2), respectiv în Rezoluția (77)31 a Comitetului de Miniștri (principiul IV), fiind preluată și menționată în mod expres în Codul European al Bunei Conduite Administrative: *„Fiecare decizie adoptată de Instituție, care poate afecta în mod negativ drepturile sau interesele unei persoane particulare, va menționa temeiurile pe care se bazează, indicând în mod clar faptele relevante și baza legală a deciziei”*.

Susține că în speța în cauză, din actul atacat lipsește cu desăvârșire motivarea în fapt a soluției adoptate, ceea ce conduce în mod evident la o vătămare a intereselor și drepturilor **S.C. YS.R.L. Bacău**, fiindu-i încălcat practic și dreptul la apărare.

Mai susține că atât Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, cât și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. emisă de organele de inspecție fiscală

din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, Activitatea de Inspecție Fiscală, sunt nelegale și netemeinice.

În continuare, contestatorul face referire la inspecția fiscală parțială care a avut ca obiective impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2010-31.12.2015 și taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2010-29.02.2016, reluând motivațiile cuprinse în contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-BC de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, precizând următoarele:

Petenta invocă prescripția în ceea ce privește dreptul organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale pentru anul 2010 și susține că inspecția fiscală a fost finalizată cu depășirea termenului legal de 90 de zile, durata totală fiind de 99 de zile.

Mai susține că înștiințarea privind discuția finală s-a făcut de către organele de inspecție fiscală fără transmiterea proiectului de raport de inspecție fiscală, că proiectul de raport i-a fost transmis în data de 18.08.2016, cu termen de prezentare a punctului de vedere în data de 23.08.2016 și că prin adresa nr.BCG_AIF..... organele de inspecție fiscală recunosc finalizarea controlului la data de 19.08.2016. Astfel, petenta apreciază că durata desfășurării inspecției fiscale este de 94 de zile, în acest caz fiind aplicabile prevederile art.126 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea mai susține că Procesul verbal nr.4230/06.04.2016 nu are înscris numărul de înregistrare cu antet ANAF, că nu poartă semnătura conducătorului și amprenta ștampilei instituției și că nu este semnat de către reprezentantul legal al societății.

Societatea invocă nulitatea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..... de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, susținând că acesta este afectată de o gravă și evidentă eroare.

Referitor la veniturile neînregistrate în anul 2013 în sumă de S lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, petenta susține că organele de inspecție fiscală au invocat 4 rapoarte fiscale emise de casa de marcat, aparat fiscalizat sub nr....., pentru perioada 05.09.2011-31.01.2013, invocând o diferență neînregistrată în sumă de S lei, cu o taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei, conform raport fiscal nr..... în valoare de S lei și TVA în sumă de S lei.

Diferența neînregistrată a fost considerată pentru perioada 05.09.2011-31.01.2013, având la data de 05.09.2011 raportul fiscal nr.331 în valoare de S lei și la data de 31.01.2013 prin raportul fiscal nr.549 grand total în valoare S lei, TVA în sumă de S lei.

Societatea susține că dacă organele de inspecție fiscală ar fi efectuat controlul lunar succesiv ar fi constatat că prin raport fiscal nr.367 din 03.12.2011 a fost înscris grand total S lei și TVA în sumă de S lei, iar următorul raport cu nr..... avea înscris grand total 5.078.829,95 lei, TVA în sumă de S lei, acest fapt dovedind existența unei erori de introducere a valorilor numerice în casa de marcat.

Petenta susține că este imposibil ca un contribuabil mic să poată realiza încasări de peste S lei într-o singură zi, că la acea dată a fost întocmit un proces verbal de corectare a erorii care a fost identificat în arhiva societății, că rapoartele fiscale nr..... relevă o încasare pe zi de S lei, iar raportul fiscal nr..... relevă o încasare pe zi de S lei, grand total eronat fiind de S lei, astfel încât la data de S se perpetuează grandul total eronat conform raport fiscal nr.631 de S lei.

Petenta arată că însăși organele de inspecție fiscală au menționat că cifra de afaceri este de S lei pentru anul 2011, respectiv de S lei pentru anul 2013.

Referitor la cheltuielile cu reparațiile în sumă de S lei considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală, petenta susține că a executat o extindere minoră, iar întrucât valoarea lucrărilor a fost mică, înregistrarea s-a făcut în contul de reparații.

Referitor la cheltuielile cu mărfurile achiziționate de la S.C. TUTUN ȘI ZIARE S.R.L. Bacău și S.C. DEȘTEPTAREA S.A. în valoare de S lei, considerate nedeductibile de organele de inspecție fiscală, petenta susține că realitatea operațiunilor este dovedită prin documentele financiar-contabile, facturi fiscale.

Referitor la cheltuielile în sumă de S lei, considerate nedeductibile de organele de inspecție fiscală, petenta susține că aceste achiziții au fost necesare desfășurării activității curente și că realitatea acestora este dovedită prin documente financiar contabile, facturi fiscale.

Referitor la cheltuielile în sumă de S lei aferente exercițiilor financiare precedente, înregistrate în exercițiile financiare curente, petenta arată că aceste operațiuni sunt corecte întrucât nu există consecințe fiscale.

În concluzie, S.C. YS.R.L. Bacău solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

II. Organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., prin care, în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale datorate bugetului general consolidat s-au stabilit în sarcina **S.C. YS.R.L. Bacău**, pentru perioada 26.04.2010-30.09.2016, obligații fiscale accesorii în sumă totală de **S lei**, reprezentând:

S lei – accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii;

- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;

-S lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

S lei – accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator,

din care, cu adresa nr., transmisă organului de soluționare prin e-mail, **S.C. YS.R.L. Bacău** precizează că contestă doar accesoriile aferente Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr., și anume:

- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit ;

-S lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Potrivit anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., dobânzile și penalitățile de întârziere contestate, au fost calculate pentru perioada 26.04.2010 – 30.09.2016 asupra impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-BC

Organul fiscal precizează în *Referatul nr. cu privire la contestația formulată de SC YSRL* că, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. a fost emisă în conformitate cu prevederile legale

III. Din analiza documentației existente la dosarul cauzei, a motivelor invocate de contestatoare, precum și a prevederilor legale în vigoare, se reține:

1. Referitor la afirmația S.C. YS.R.L. Bacău, potrivit căreia, temeiurile de drept invocate în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. sunt eronate, respectiv au fost invocate prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în loc de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și la nemotivarea deciziei, fapte pentru care solicită anularea deciziei contestate.

Față de această afirmație, organul de soluționare competent reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa”.

În conformitate cu prevederile legale invocate, nulitatea actului administrativ fiscal este determinată doar de lipsa unuia dintre elementele actului administrativ expres prevăzute de lege referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), dacă este emis cu încălcarea prevederilor privind competența sau dacă este afectat de o gravă și evidentă eroare.

Potrivit doctrinei, interpretarea prevederilor legale se realizează în spirit teleologic, adică prin prisma scopului final urmărit, și anume, în speță, stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului consolidat al statului.

Astfel, scopul prevederilor legale de la art. 46 privind elementele obligatorii ale actului administrativ fiscal este atât acela de a asigura o disciplină administrativă, cât și de a realiza o protecție a contribuabilului, căruia i se va comunica un act administrativ fiscal, în speță decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, față de care își va expune argumentele prin contestație, în vederea creării unui optim climat pentru desfășurarea în practică a principiului contradicționalității.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că nu este conformă cu intenția legiuitorului o aplicare rigidă a dispozițiilor legale fără acea viziune teleologică, care ar conduce la anularea unor acte administrativ fiscale pentru lipsuri neesențiale, ceea ce ar conduce tocmai la nerespectarea acelui principiu al contradictorialității, mai sus amintit.

Se mai reține faptul că eroarea organului fiscal de a invoca în conținutul Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 188674 din

10.10.2016, a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu crează vreun prejudiciu contribuabilului, având în vedere că prevederile legale privind calculul de accesorii din vechiul Cod de procedură fiscală, au fost preluate integral de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, se mai reține faptul că accesoriile aferente unui debit reprezintă o sancțiune pentru neplata debitului, fiind aferente unor sume care au stat la dispoziția contribuabilului, bugetul de stat consolidat fiind prejudiciat prin neîncasarea creanței cuvenite în termenele stabilite de lege.

Potrivit doctrinei, se reține că trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări ca urmare a lipsei elementelor anterior precizate, precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât, se desprinde concluzia, potrivit căreia, sancțiunea nulității intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

Așa cum s-a arătat mai sus, **S.C. YS.R.L. Bacău**, nu a suferit vreo vătămare prin indicarea unor temeieri de drept din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în loc de Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere și faptul că societatea nu invocă în susținerea contestației faptul că organul fiscal ar fi calculat în mod eronat accesoriile în raport de cota aplicată și de perioada de calcul, fapt pentru care, argumentul societății nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației.

Cu privire la afirmația **S.C. Y S.R.L. Bacău**, potrivit căreia, din actul atacat lipsește motivarea în fapt, se reține faptul că în cuprinsul Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., organul fiscal a precizat faptul că accesoriile au fost calculate pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidate, fapt pentru care, nici acest argument al societății nu poate să fie reținut în soluționarea favorabilă a contestației.

2. Referitor la accesoriile în sumă totală de S lei, din care, S lei, aferente impozitului pe profit și S lei, aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă S.C. YS.R.L. Bacău, datorează aceste accesorii, în condițiile în care, pe de o parte, debitele care au generat accesoriile nu au fost achitate la termen, iar pe de altă parte, prin Decizia nr.din data de 25.01.2017, Direcția Generală Regională a

Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații a suspendat soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, care au generat accesoriile în cauză.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, a stabilit în sarcina **S.C. YS.R.L. Bacău**, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de S lei, din care, S lei, aferente impozitului pe profit și S lei, aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate pentru perioada 26.01.2010 – 30.09.2016, asupra impozitului pe profit în sumă de S lei și asupra taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, sumele fiind stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazei de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., emisă de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău.

S.C. YS.R.L. Bacău, prin contestația nr. 20 din 21.10.2016, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, sub nr. BCG_REG/a.j....., precizează că a formulat contestație și împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. aceasta fiind depusă la organul fiscal sub nr. 14 din 26.09.2016 prin care a solicitat anularea actelor administrative fiscale.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 88 lit. c), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2015:

*„Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere
Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii; [...].”

„ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

„Art. 120

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...];

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere”.

“Art. 120¹

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

Ulterior, începând cu data de 1 ianuarie 2016, au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Art. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8)”.

“Art. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

“Art. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere”.

Prin urmare, din dispozițiile legale mai sus citate, se reține că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la

termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitele principale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că urmare neachitării la termen a impozitului pe profit în sumă de S lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilite în sarcina **S.C. YS.R.L. Bacău**, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., organul fiscal a stabilit în sarcina contribuabilului, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., obligația de plată a sumei de S lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, aferente impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată.

Se reține că prin Decizia nr., Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații, a suspendat soluționarea contestației pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, care au generat accesoriile în cauză.

Față de cele prezentate și având în vedere principiul de drept *“accesoriul urmează principalul”*, **se va suspenda soluționarea contestației**, conform art. 277 alin.(1) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **pentru accesoriile în sumă de S lei, din care, S lei, aferente impozitului pe profit și S lei, aferente taxei pe valoarea adăugată**, calculate pentru perioada 26.04.2010 – 30.09.2016, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatorul sau organul fiscal va comunica organului de soluționare competent faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii.

3. Referitor la accesoriile în sumă totală de S lei aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă S.C. Y S.R.L. Bacău, datorează aceste accesorii, în condițiile în care, prin Decizia nr., Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. și a admis contestația pentru suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.01.2010-30.11.2010, anulând parțial decizia de impunere contestată pentru această sumă, care a generat accesoriile în cauză.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, a stabilit în sarcina **S.C. YS.R.L. Bacău**, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de S lei aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate pentru perioada 26.01.2010 – 30.09.2016, asupra taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, suma fiind stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazei de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., emisă de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău.

S.C. YS.R.L. Bacău, prin contestația nr. înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, sub nr. BCG_REG/a.j./....., precizează că a formulat contestație și împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr., emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. F-BC, aceasta fiind depusă la organul fiscal sub nr. prin care a solicitat anularea actelor administrative fiscale.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 88 lit. c), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (7) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2015:

*„Art. 88 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere
Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

[...]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii; [...].”

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

„Art. 120

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...];”

“Art. 120¹

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență

și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Ulterior, începând cu data de 1 ianuarie 2016, au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Art. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8)”.

“Art. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

“Art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Prin urmare, din dispozițiile legale mai sus citate, se reține că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitele principale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că urmare neachitării la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită în sarcina **S.C. YS.R.L. Bacău**, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. din 19.08.2016, organul fiscal a stabilit în sarcina contribuabilului, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., obligația de plată a sumei de S lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Se reține că prin Decizia nr., Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Soluționare Contestații, a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. din 19.08.2016 și a admis contestația și a anulat parțial decizia de impunere pentru suma de S lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferenta perioadei 01.01.2010-30.11.2010.

Cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG..... (ca răspuns la solicitarea organului de soluționare competent formulată prin adresa ISR_..... din 09.02.2017, de a preciza care sunt accesoriile aferente sumei de S lei), Serviciul Colectare și Executare Silită Persoane Juridice din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău a comunicat că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S, pentru care a fost admisă contestația, accesoriile aferente sunt în sumă de **S lei**.

Față de cele prezentate mai sus și având în vedere principiul de drept *“accesoriul urmează principalul”* se vor aplica prevederile art.279 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”, se va admite contestația pentru accesoriile în sumă de 113.588 lei aferente taxei pe valoarea adăugată și se va anula parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 188674 din 10.10.2016 pentru această sumă.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 279 alin. (1) și alin.(5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.3 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.741/2015, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. YS.R.L. Bacău, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, **pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de S lei, din care, S lei, aferente impozitului pe profit și S lei, aferente taxei pe valoarea adăugată**, până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care societatea contestatoare sau organul fiscal va comunica organului de soluționare competent faptul că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii.

Art. 2 Admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a

Finanțelor Publice Bacău, **pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de S lei, aferente taxei pe valoarea adăugată.**

Art. 3 Serviciul Soluționare Contestații 2, va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Bacău.